

Interpretacja indywidualna

ID informacji: 505775

Kategoria informacji: Interpretacja indywidualna

Status informacji: Aktualna

Data publikacji: 2022-08-25T09:08:26.341

Tytuł (teza): Możliwość skorzystania ze zwolnienia przedmiotowego (spłata kredytu zaciągniętego na zbywaną nieruchomość).

Autor informacji: • Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Data wydania: 2022-08-19T08:48:11.118

Sygnatura: 0112-KDIL2-1.4011.402.2022.2.MB

Słowa kluczowe: • kredyt-spłata kredytu
• nieruchomości-sprzedaż nieruchomości
• wydatek-wydatki mieszkaniowe
• zbycie-odpłatne zbycie
• zwolnienie-zwolnienie przedmiotowe

Przepis: • [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 3-art. 21-ust. 1-pkt 131
• [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 3-art. 21-ust. 25-pkt 2-lit. a
• [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 3-art. 21-ust. 30a

Zagadnienie: • Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Zwolnienia przedmiotowe.-Zwolnienia od podatku dochodowego.-Sprzedaż nieruchomości i praw majątkowych.

Załączniki: brak

Treść:

Interpretacja indywidualna
– stanowisko prawidłowe

Szanowny Panie,

stwierdzam, że Pana stanowisko w sprawie oceny skutków podatkowych opisanego zdarzenia przyszłego w podatku dochodowym od osób fizycznych jest prawidłowe.

Zakres wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej

2 maja 2022 r. wpłynął Pana wniosek z 2 maja 2022 r. o wydanie interpretacji indywidualnej, który dotyczy podatku dochodowego od osób fizycznych. Uzupełnił go Pan – w odpowiedzi na wezwanie – pismem z 28 lipca 2022 r. (wpływ 28 lipca 2022 r.). Treść wniosku jest następująca:

Opis zdarzenia przyszłego

Wnioskodawca nie prowadzi jednoosobowej działalności gospodarczej w myśl przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. prawo przedsiębiorców (dalej PPU) oraz ma nieograniczony obowiązek podatkowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych – dalej PDOFU).

Wnioskodawca dokonał zakupu nieruchomości mieszkalnej (lokal mieszkaniowy) w dniu 17 maja 2021 r. za kwotę (...) zł. Zakup został sfinansowany w następujący sposób: (...) zł pokryto z własnych oszczędności, zaś (...) zł kredytem hipotecznym.

Przedmiotowy lokal mieszkalny objęty jest księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd.

W ramach ww. transakcji Wnioskodawca uregulował podatek od czynności cywilnoprawnych u notariusza, a także podatek od ustanowienia hipoteki na zabezpieczenie wierzytelności, opłatę sądową oraz takse notarialną wraz z podatkiem VAT.

Wnioskodawca planuje w najbliższym czasie sprzedać część udziałów w mieszkaniu swojej partnerce (między stronami nie ma zawartego związku małżeńskiego), a pieniądze ze sprzedaży tych udziałów przeznaczyć na spłatę pozostającej części kredytu hipotecznego.

Kwota sprzedaży ww. udziałów umożliwi całkowitą spłatę kredytu, a tym samym jego zamknięcie. Cena sprzedawanych udziałów zostanie ustalona na zasadach rynkowych, zgodnie z art. 19 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej PDOFU).

Wstępnie Wnioskodawca planuje sprzedać 50% udziałów w omawianej nieruchomości za kwotę (...) zł (odpowiadającej połowie ceny zakupu nieruchomości), co powinno pozwolić na pokrycie kwoty, która będzie pozostawała do spłaty kredytu hipotecznego.

Ponadto Wnioskodawca wraz ze swoją partnerką w dalszym ciągu będą mieszkać w tym lokalu.

Podkreśla się przy tym, że w lokalu tym Wnioskodawca oraz jego partnerka mają stałe miejsce zamieszkania i nie służy on do celów rekreacyjnych, o których mowa w art. 21 ust. 28 PDOFU.

Biorąc pod uwagę powyższe plany Wnioskodawcy należy wskazać, że od zakupu nieruchomości do momentu sprzedaży jej części (licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie) nie minie 5 lat, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 PDOFU.

Przy ocenie skutków podatkowych omawianej transakcji należy również wziąć pod uwagę, że w akcie notarialnym przenoszącym własność części lokalu na partnerkę, Wnioskodawca planuje wskazać jako rachunek właściwy do uregulowania zapłaty za przedmiot transakcji rachunek banku służący do dokonywania spłat kredytu hipotecznego – tym samym zapłata z tytułu omawianej sprzedaży została by uregulowana bezpośrednio na rachunek dedykowany do spłat kredytu hipotecznego (nie zaś na rachunek prywatny Wnioskodawcy).

Tym samym środki ze sprzedaży udziałów w mieszkaniu nie wpłyną na rachunek Wnioskodawcy, z którego następnie zostałyby wydatkowane na własne cele mieszkaniowe, a zostaną przebrane bezpośrednio na rachunek właściwy do obsługi kredytu hipotecznego. Dokumentem potwierdzającym wydatkowanie ww. środków na spłatę kredytu Wnioskodawcy będą zatem: akt notarialny oraz dokument z banku potwierdzający dokonanie spłaty kredytu hipotecznego.

Ponadto w uzupełnieniu wniosku podał Pan następujące informacje.

Zgodnie z umową kredytu hipotecznego na to mieszkanie, Wnioskodawca był jedynym kredytobiorcą. Po sprzedaży połowy udziałów w mieszkaniu kredyt będzie całkowicie spłacony środkami pieniężnymi uzyskanymi z tej transakcji.

Spłata kredytu nastąpi od razu po transakcji sprzedaży połowy udziałów, czyli przed trzema latami.

Kredyt został zaciągnięty w dniu 6 maja 2021 r. w (...).

Kredyt został zaciągnięty w dniu 6 maja 2021 r.

Pytania

1. Czy spłata kredytu zaciągniętego na nabycie nieruchomości, której część zostanie sprzedana, może zostać uznana za wydatki na własny cel mieszkaniowy, o których mowa w art. 21 ust. 25 PODOFU, a tym samym czy Wnioskodawca może skorzystać z ulgi, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 w związku z art. 21 ust. 30 oraz 30a PODOFU?
2. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie nr 1 czy dokumenty potwierdzające wydatkowanie środków pieniężnych otrzymanych przez Wnioskodawcę ze sprzedaży części udziałów w mieszkaniu (tj. akt notarialny oraz dokument z banku potwierdzający dokonanie całkowitej spłaty kredytu) na spłatę kredytu hipotecznego będą wystarczającym dowodem potwierdzającym poniesienie wydatków na własne cele mieszkaniowe?

Pana stanowisko w sprawie

Ad. 1

W ocenie Wnioskodawcy, spłata kredytu zaciągniętego na nabycie nieruchomości, której część zostanie przez niego sprzedana, może zostać uznana za wydatki na własny cel mieszkaniowy, o których mowa w art. 21 ust. 25 PODOFU – tym samym Wnioskodawca może skorzystać z ulgi, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 w związku z art. 21 ust. 30 oraz 30a PODOFU.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 131 PODOFU, dochody z odpłatnego zbycia nieruchomości w wysokości, która odpowiada iloczynowi tego dochodu i udziału wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe w przychodzie z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, jeżeli poczynszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, przychód uzyskany ze zbycia tej nieruchomości lub tego prawa majątkowego został wydatkowany na własne cele mieszkaniowe; udokumentowane wydatki poniesione na te cele uwzględnia się do wysokości przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych.

Z kolei na podstawie art. 21 ust. 25 PODOFU należy wskazać, że za wydatki poniesione na własne cele mieszkaniowe uważa się m.in. wydatki poniesione na nabycie budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, a także na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia udziału w nieruchomości (o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a) PODOFU), który to został zaciągnięty na te cele (tj. na własne cele mieszkaniowe).

Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 30 PODOFU, przepis art. 21 ust. 1 pkt 131 PODOFU nie ma zastosowania do tej części wydatków, o których mowa w ust. 25 pkt 2 (m.in. wydatków poniesionych na spłatę kredytu zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia), które podatnik uwzględnił korzystając z ulg podatkowych, w rozumieniu ustawy Ordynacja podatkowa, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz do tej części wydatków, o których mowa w art. 21 ust. 25 pkt 2 PODOFU, którymi sfinansowane zostały wydatki określone w pkt 1 tego ustępu, uwzględnione przez podatnika korzystającego z ulg podatkowych, w rozumieniu Ordynacji podatkowej, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Regulacje tego przepisu należy analizować w odniesieniu do art. 21 ust. 30a PODOFU, zgodnie z którym wydatki, o których mowa w ust. 25 pkt 2, obejmują także wydatki na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego w związku ze zbywaną nieruchomością na cele określone w art. 21 ust. 25 pkt 1 PODOFU, w tym także gdy wydatki te odpowiadają równowartości wydatków uwzględnionych w kosztach uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, które sfinansowane zostały tym kredytem (pożyczką).

Na podstawie przytoczonych przepisów, w tym w szczególności na podstawie art. 21 ust. 30a PODOFU, Wnioskodawca uważa, że w omawianym zdarzeniu przyszłym spłata kredytu zaciągniętego na sprzedawaną w części swojej partnerce nieruchomość powinna zostać uznana za wydatek na własne cele mieszkaniowe. Nie powinno mieć przy tym znaczenia, że dojdzie w tym przypadku do sprzedaży nie całości nieruchomości, a jej części, a także to, że Wnioskodawca będzie dalej posiadał w tym lokalu stałe miejsce zamieszkania.

Literalne brzmienie art. 21 ust. 25 pkt 2) PODOFU prowadzi do wniosku, że spłata kredytu (lub choćby jego części) związana ze sprzedawaną nieruchomością (lub jej częścią – na co wskazuje art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a) PODOFU wymieniony w art. 21 ust. 25 pkt 2 PODOFU) spełnia definicję własnych celów mieszkaniowych.

Wskazany powyżej art. 21 ust. 30a PODOFU w praktyce oznacza, że od 1 stycznia 2022 roku z przepisów PODOFU wprost wynika, że wydatkami uprawniającymi do skorzystania z tzw. ulgi mieszkaniowej w PIT są również wydatki na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego w związku ze zbywaną nieruchomością lub prawem majątkowym.

Z kolei interpretacją ogólną Nr DD2.8202.5.2020 z 1 kwietnia 2022 r. Minister Finansów potwierdził, że wydatki te pozwalały na korzystanie z tej ulgi również przed 2022 rokiem. Zatem wprowadzenie art. 21 ust. 30a w PODOFU stanowiło jedynie potwierdzenie intencji ustawodawcy w zakresie pozostałych przepisów, regulujących przed 2022 r. aspekt dot. tzw. ulgi mieszkaniowej (wynikającej z art. 21 ust. 1 pkt 131 PODOFU).

Jak można przeczytać w ww. interpretacji, porusza ona istotny z punktu widzenia Wnioskodawcy problem: „Wątpliwości budzi kwestia, czy wydatki poniesione na spłatę kredytu (pożyczki) zaciągniętego na zbywaną nieruchomość mogą stanowić wydatki realizujące „własny cel mieszkaniowy”, a tym samym spełniać warunki zwolnienia”.

I dalej „w praktyce można zatem wyróżnić różne wykładnie przepisu art. 21 ust. 25 pkt 2 ustawy PIT, a mianowicie: spłata kredytu (pożyczki) zaciągniętego na zbywaną nieruchomość nie może stanowić wydatku na własne cele mieszkaniowe, spłata kredytu (pożyczki) zaciągniętego na zbywaną nieruchomość może stanowić wydatek na własne cele mieszkaniowe w części, w jakiej nie została zaliczona do kosztów uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia tej nieruchomości, w postaci wydatków na jej nabycie, spłata kredytu (pożyczki) zaciągniętego na zbywaną nieruchomość może stanowić wydatek na własne cele mieszkaniowe. Wobec powyższego, dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, w stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2021 r., należy uznać, że wydatek na spłatę kredytu (pożyczki), w tym kredytu konsolidacyjnego i refinansowego, oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego na sfinansowanie wydatków związanych z nieruchomością będącą przedmiotem odpłatnego zbycia, mieści się w

pojęciu wydatków na własne cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 ustawy PIT”.

Stanowisko to pozostaje w zgodzie z intencją ustawodawcy, co potwierdza również zmiana wprowadzona w PDOFU z dniem 1 stycznia 2022 r. w zakresie omawianej ulgi mieszkaniowej. Zmiana przesądza, że wydatki na cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 pkt 2 ustawy PIT, obejmują także wydatki na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego w związku ze zbywaną nieruchomością lub prawem majątkowym na cele określone w ust. 25 pkt 1, w tym także gdy wydatki te odpowiadają równowartości wydatków uwzględnionych w kosztach uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości, które sfinansowane zostały tym kredytem (pożyczką).

Wydaje się zatem, że ww. interpretacja nie pozostawia wątpliwości co do uznania za wydatek związany z realizacją własnych celów mieszkaniowych spłaty kredytu (pożyczki) zaciągniętego na zbywaną nieruchomość.

Warto również zwrócić uwagę na interpretację z dnia 25 stycznia 2021 r. (sygn. akt 0115-KDIT2.4011.736.2020.2. MM) – czyli jeszcze przed wydaniem ww. interpretacji ogólnej w której to dyrektor KIS stwierdził, że „wydatki na spłatę kredytu hipotecznego, którym sfinansowany został zakup zbywanego mieszkania, można zakwalifikować do wydatków na cele mieszkaniowe, z tym że jedynie w części, która nie została uwzględniona w kosztach uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia tego lokalu w postaci wydatków na jego nabycie”.

Podobnie w interpretacji indywidualnej z dnia 3 marca 2021 r. wydanej przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (sygn. 0115-KDIT2.4011.838.2020.2. MM), który potwierdził możliwość spłaty kredytu zaciągniętego na sprzedawaną nieruchomość. Zgodnie ze stanowiskiem organu podatkowego w omawianej interpretacji „wydatkowanie przychodu ze sprzedaży nieruchomości – w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym została ona dokonana – na spłatę tej części kredytu, z której sfinansowana została budowa budynku mieszkalnego uprawnia do zastosowania zwolnienia przedmiotowego wynikającego z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy PIT”.

Celem omawianych regulacji – przed wejściem w życie wspomnianej wyżej nowelizacji PDOFU – było to, aby nie doprowadzać do zdublowania przysługujących odliczeń, a nie do wyłączenia z art. 21 ust. 1 pkt 131 PDOFU dochodu ze sprzedaży nieruchomości, który został przeznaczony na spłatę kredytu mieszkaniowego zaciągniętego na tę sprzedawaną nieruchomość. Przepisy w poprzednim kształcie nie uzależniały możliwości skorzystania ze zwolnienia od tego, na zakup której nieruchomości kredyt był zaciągnięty. Podatnik może zatem, zdaniem Wnioskodawcy, skorzystać ze zwolnienia dochodu, z którego spłacił kredyt na zakup nieruchomości sprzedawanej albo na zakup innej nieruchomości, którą nabył we własnym celu mieszkaniowym. Biorąc pod uwagę kształt przepisów sprzed wspomnianej nowelizacji konieczne było jedynie następstwo czasowe (zaciągnięcie kredytu przed datą uzyskania przychodu ze sprzedaży nieruchomości), zachowanie trzyletniego terminu ustawowego oraz to, aby kredyt był spłacony z pieniędzy ze sprzedaży nieruchomości. Zgodnie z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, na pytanie nr 1 należy odpowiedzieć twierdząco.

Ad. 2

Zdaniem Wnioskodawcy, na pytanie nr 2 należy odpowiedzieć również twierdząco. Przepisy PDOFU nie regulując wprost, jak należy udokumentować wydatki na własne cele mieszkaniowe.

Z art. 180 par. 1 Ordynacji podatkowej wynika, że jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

Z kolei w PDOFU prawodawca nie podaje w jaki sposób podatnik powinien udokumentować wydatki poniesione na własne cele mieszkaniowe.

W interpretacji indywidualnej (znak: 0112-KDIL2-1.4011.922.2020.2.KB) z dnia 16 lutego 2021 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (KIS) podkreślił, „że w przypadku korzystania z ulg i zwolnień podatkowych, wynikających z ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych obowiązek udowodnienia, że określony wydatek został poniesiony przy spełnieniu wszystkich warunków wynikających z przepisów podatkowych spoczywa na podatniku, który wywodzi z tego określone skutki prawne”, ponieważ „organ podatkowy weryfikujący możliwość skorzystania ze zwolnienia uprawniony jest żądać od podatników przedłożenia dodatkowych dokumentów, z których będzie wynikało kiedy, przez kogo i na co wydatki zostały poniesione”.

Tożsame stanowisko wynika z interpretacji indywidualnej (znak: 0114-KDIP3-1.4011.669.2020.1.AK2) z dnia 29 grudnia 2020 r.

Co istotne, nie każdy dokument może zostać uznany jako dowód na okoliczność poniesienia wydatków na własne cele mieszkaniowe podatnika. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą sądów administracyjnych: „Takimi dowodami, mogłyby być właśnie faktury VAT wystawione na rzecz skarżącego, umowy zlecenia zawarte przez skarżącego co do prac budowlanych wykonanych w określonym czasie dotyczących nieruchomości budynkowej Skarżącego lub inne dokumenty, np. dowody zapłaty, protokoły zdawczo-odbiorcze, których skarżący nie przedstawi, co świadczy, że nie podważył prawidłowości ustaleń organu podatkowego i ich oceny prawnej” – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA) z dnia 26 lipca 2018 r. (sygn. akt II FSK 292/18). Należy podkreślić, że „musi to być dokumenty poddające się pełnej weryfikacji (kontroli) co do ich wiarygodności” – wyrok WSA w Szczecinie z dnia 19 października 2017 r. (sygn. akt I SA/Sz 378/17).

Powyższe potwierdza także Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej (znak: 0113-KDIPT2-2.4011.1009.2020.2.KK) z dnia 16 marca 2021 r., czy w interpretacji indywidualnej (znak: 0112-KDIL2-1.4011.576.2020.3.JK) z dnia 13 listopada 2020 r., interpretacji indywidualnej (znak: 0114-KDWP.4011.53.2020.3.KP) z dnia 28 sierpnia 2020 r.

Z kolei w interpretacji indywidualnej (znak: 0114-KDIP3-1.4011.388.2019.2.KP) z dnia 13 września 2019 r. organ skarbowy uznał, że „dokumentami mogą (...) być również – umowa z wykonawcą na prace budowlane oraz potwierdzenie zapłaty za ich wykonanie – o ile z dokumentów tych jednoznacznie wynika kto, w jakim terminie, jakie wydatki i w jakiej kwocie poniósł. Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie zawierają wymogu dokumentowania wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe wyłącznie fakturami VAT”.

W świetle powyższego w omawianym stanie przyszłym Wnioskodawcy bez wątpienia stwierdzić należy, że akt notarialny regulujący aspekt płatności dokonywanych przez partnerkę Wnioskodawcy bezpośrednio na właściwy dla niego rachunek do spłaty kredytu hipotecznego w związku z transakcją sprzedaży części udziałów w mieszkaniu oraz dokumenty potwierdzające ten fakt wydane przez bank, który udzielił Wnioskodawcy kredyt, pozwala na jednoznaczne stwierdzenie kto, w jakim terminie, jakie wydatki i w jakiej kwocie poniósł.

Wnioskodawca, który skorzystałby z ulgi mieszkaniowej na podstawie PDOFU powinien pamiętać o tym, że powinien udokumentować wydatkowanie środków uzyskanych ze sprzedaży części nieruchomości na własne cele mieszkaniowe – takim dokumentem będą akt notarialny oraz zaświadczenie z banku o spłacie kredytu (częściowej lub całkowitej). Wnioskodawca powinien przedłożyć dowody, z których w sposób niebudzący żadnych wątpliwości będzie wynikało kto, kiedy i jaki wydatek poniósł, czyli np. czy środki uzyskane ze sprzedaży części lokalu mieszkalnego faktycznie przeznaczone zostały przez niego na własne cele mieszkaniowe. Co do zasady takimi dokumentami mogą być m.in. faktury VAT bądź też inne dokumenty np. dokumenty z banku dokumentujące spłatę kredytu, które ten fakt mogą potwierdzić.

Tak właśnie uznał organ skarbowy w interpretacji indywidualnej (znak: 0112-KDIL2-1.4011.576.2020.3.JK) wydanej w dniu 13 listopada 2020 r.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy odnośnie pytania nr 2 jest twierdzące.

Ocena stanowiska

Stanowisko, które przedstawił Pan we wniosku jest prawidłowe.

Uzasadnienie interpretacji indywidualnej

Zgodnie z przepisem art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128 ze zm.):

Opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) ww. ustawy:

Jednym ze źródeł przychodów jest odpłatne zbycie, z zastrzeżeniem ust. 2:

- a. nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości,
 - b. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,
 - c. prawa wieczystego użytkowania gruntów,
- jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w lit. a-c – przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie.

Ww. art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, formułuje generalną zasadę, że sprzedaż nieruchomości, jej części lub udziału w nieruchomości przed upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie skutkuje powstaniem przychodu. Tym samym, jeżeli odpłatne zbycie nieruchomości, jej części lub udziału w nieruchomości nastąpi po upływie 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie – nie jest ono źródłem przychodu w rozumieniu art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a w konsekwencji kwota uzyskana ze sprzedaży nieruchomości, jej części lub udziału w nieruchomości w ogóle nie podlega opodatkowaniu.

Zgodnie z opisem zawartym we wniosku w 2021 r. zakupił Pan nieruchomość mieszkalną (lokal mieszkalny), w najbliższym czasie planuje Pan sprzedać część udziałów w tym lokalu mieszkalnym. Jak wskazał Pan we wniosku, od zakupu nieruchomości do momentu sprzedaży jej części (licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie) nie minie 5 lat.

Wobec powyższego planowana sprzedaż udziału w nieruchomości będzie stanowiła źródło przychodu podlegające opodatkowaniu na podstawie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zgodnie z art. 30e ust. 1 cyt. ustawy:

Od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c podatek dochodowy wynosi 19% podstawy obliczenia podatku.

W myśl natomiast art. 30e ust. 2 ww. ustawy:

Podstawą obliczenia podatku, o której mowa w ust. 1, jest dochód stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw

określonym zgodnie z art. 19, a kosztami ustalonymi zgodnie z art. 22 ust. 6c i 6d, powiększoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1, dokonanych od zbywanych nieruchomości lub praw.

Stosownie do art. 19 ust. 1 ww. ustawy:

Przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych oraz innych rzeczy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8, jest ich wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, pomniejszona o koszty odpłatnego zbycia. Jeżeli jednak cena, bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od wartości rynkowej tych rzeczy lub praw, przychód ten określa organ podatkowy w wysokości wartości rynkowej. Przepis art. 14 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

W myśl art. 22 ust. 6c ww. ustawy:

Koszty uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, z zastrzeżeniem ust. 6d, stanowią udokumentowane koszty nabycia lub udokumentowane koszty wytworzenia, powiększone o udokumentowane nakłady, które zwiększyły wartość rzeczy i praw majątkowych, poczynione w czasie ich posiadania.

Pojęcie kosztów odpłatnego zbycia (sprzedaży) nie zostało przez ustawodawcę zdefiniowane w ustawie, należy zatem stosować językowe (potoczne) rozumienie tego wyrażenia, zgodnie z którym za koszty sprzedaży nieruchomości lub praw majątkowych uważa się wszystkie wydatki poniesione przez sprzedającego, które są konieczne, aby transakcja mogła dojść do skutku (wszystkie niezbędne wydatki bezpośrednio związane z tą czynnością).

Koszt nabycia, co do zasady, określa notarialna umowa sprzedaży, na podstawie której podatnik staje się właścicielem nieruchomości. Kosztem nabycia bez wątplenia jest cena, jaką zapłacił nabywca zbywcy za nieruchomość, niezależnie od tego, czy zakup ten był sfinansowany kredytem bankowym, czy też środki na jej zakup pochodzą z oszczędności nabywcy, koszty wytworzenia i koszty nakładów. Koszty nabycia nieruchomości obejmują nie tylko cenę zakupu, ale również inne wydatki związane z tym nabyciem, np. wynagrodzenie notariusza, podatek od czynności cywilnoprawnych.

Stosownie do art. 22 ust. 6e ww. ustawy:

Wysokość nakładów, o których mowa w ust. 6c i 6d, ustala się na podstawie faktur VAT w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług oraz dokumentów stwierdzających poniesienie opłat administracyjnych.

W świetle art. 30e ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3 (PIT-39), wykazać:

1. dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c i obliczyć należny podatek dochodowy od dochodu, do którego nie ma zastosowania art. 21 ust. 1 pkt 131, lub
2. dochody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131.

Stosownie do treści art. 21 ust. 1 pkt 131 ww. ustawy:

Wolne od podatku dochodowego są dochody z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, o których mowa w art. 30e, w wysokości, która odpowiada iloczynowi tego dochodu i udziału wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe w przychodzie z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, jeżeli poczynszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, przychód uzyskany ze zbycia tej nieruchomości lub tego prawa majątkowego został

wydatkowany na własne cele mieszkaniowe; udokumentowane wydatki poniesione na te cele uwzględnia się do wysokości przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych.

Należy wyjaśnić, że powyższe zwolnienie obejmuje taką część dochodu uzyskanego z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości, jaka proporcjonalnie odpowiada udziałowi poniesionych wydatków na własne cele mieszkaniowe w osiągniętych przychodach z odpłatnego zbycia.

Cele mieszkaniowe, których sfinansowanie przychodem z odpłatnego zbycia lokalu mieszkalnego uprawniają do skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania, wymienione zostały w art. 21 ust. 25 ww. ustawy.

Zgodnie zatem z art. 21 ust. 25 cytowanej ustawy:

Za wydatki poniesione na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 131, uważa się:

1. wydatki poniesione na:

- a) nabycie budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, a także na nabycie gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym budynkiem lub lokalem,
- b) nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie, prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie,
- c) nabycie gruntu pod budowę budynku mieszkalnego lub udziału w takim gruncie, prawa użytkowania wieczystego takiego gruntu lub udziału w takim prawie, w tym również z rozpoczętą budową budynku mieszkalnego, oraz nabycie innego gruntu lub udziału w gruncie, prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, grunt ten zmieni przeznaczenie na grunt pod budowę budynku mieszkalnego,
- d) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub remont własnego budynku mieszkalnego, jego części lub własnego lokalu mieszkalnego,
- e) rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub adaptację na cele mieszkalne własnego budynku niemieszkalnego, jego części, własnego lokalu niemieszkalnego lub własnego pomieszczenia niemieszkalnego
– położonych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej.

2. wydatki poniesione na:

- a) spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, na cele określone w pkt 1,
- b) spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, na spłatę kredytu (pożyczki), o którym mowa w lit. a,
- c) spłatę każdego kolejnego kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, na spłatę kredytu (pożyczki), o których mowa w lit. a lub b
– w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej, z zastrzeżeniem ust. 29 i 30.

W świetle natomiast art. 25a cytowanej ustawy:

Wydatki, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. a-c, uznaje się za wydatki poniesione na cele mieszkaniowe, jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, nastąpiło nabycie własności rzeczy lub praw wymienionych w ust. 25 pkt 1 lit. a-c, w związku z którymi podatnik ponosił wydatki na nabycie.

W myśl art. 21 ust. 26 cyt. ustawy:

Przez własny budynek, lokal lub pomieszczenie, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. d i e, rozumie się budynek, lokal lub pomieszczenie stanowiące własność lub współwłasność podatnika lub do którego podatnikowi przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udział w takich prawach. Przez własne budynek, lokal lub pomieszczenie, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. d i e, rozumie się również niestanowiące własności lub współwłasności podatnika budynek, lokal lub pomieszczenie, jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, podatnik nabędzie ich własność lub współwłasność albo spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udział w takich prawach, jeżeli uprzednio prawo takie mu nie przysługiwało.

Ponadto art. 21 ust. 28 powołanej ustawy stanowi, że:

Za wydatki, o których mowa w ust. 25, nie uważa się wydatków poniesionych na:

- 1) nabycie gruntu lub udziału w gruncie, prawa wieczystego użytkowania gruntu lub udziału w takim prawie, budynku, jego części lub udziału w budynku, lub
 - 2) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, adaptację lub remont budynku albo jego części
- przeznaczonych na cele rekreacyjne.

Na mocy art. 21 ust. 29 powyższej ustawy:

W przypadku gdy kredyt (pożyczka), o którym mowa w ust. 25 pkt 2 lit. a-c, stanowi część kredytu (pożyczki) przeznaczonego na spłatę również innych niż wymienione w tych przepisach zobowiązań kredytowych (pożyczkowych) podatnika, za wydatki poniesione na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 131, uważa się wydatki przypadające na spłatę kredytu (pożyczki) określonego w ust. 25 pkt 2 lit. a-c oraz zapłacone odsetki od tej części kredytu (pożyczki), która proporcjonalnie przypada na spłatę kredytu (pożyczki), o których mowa w ust. 25 pkt 2 lit. a-c.

Co istotne, wskazujemy, że na podstawie art. 1 pkt 13 lit. f) ustawy z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 2105) dodany został w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych przepis art. 21 ust. 30a. Przepis ten ma zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r. – stosownie do art. 70 pkt 1 ww. ustawy.

Zgodnie ze wskazanym art. 21 ust. 30a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Wydatki, o których mowa w ust. 25 pkt 2, obejmują także wydatki na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego w związku ze zbywaną nieruchomością lub prawem majątkowym na cele określone w ust. 25 pkt 1, w tym także, gdy wydatki te odpowiadają równowartości wydatków uwzględnionych w kosztach uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c), które sfinansowane zostały tym kredytem (pożyczką).

Ponadto zauważamy, że wszelkiego rodzaju ulgi czy zwolnienia są odstępstwem od konstytucyjnej zasady równości i powszechności opodatkowania, w sposób szczegółowy uregulowanymi w przepisach materialnego prawa podatkowego. Są one przywilejami, z

których podatnik ma prawo, a nie obowiązek skorzystania. Zatem, oceniając ciążące na nim obowiązki wynikające z zastosowania danej ulgi czy zwolnienia podatkowego należy dokonać ścisłej, literalnej wykładni przepisu regulującego daną ulgę czy zwolnienie. W związku z tym, tylko wydatkowanie środków uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych – w terminie i na cele wskazane w art. 21 ust. 1 pkt 131, a szczegółowo określone w art. 21 ust. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, pozwala na zastosowanie przedmiotowego zwolnienia.

Treść art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wskazuje, że oprócz czasu, w którym przychód z odpłatnego zbycia nieruchomości ma zostać wydatkowany, istotny jest również cel, na który został lub ma zostać wydatkowany. Ustawodawca w art. 21 ust. 25 ww. ustawy zawarł katalog wydatków stanowiących „własne cele mieszkaniowe” podatnika, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 ww. ustawy. Katalog tych wydatków ma charakter zamknięty – jest to wyliczenie enumeratywne.

Przedmiotem Pana wątpliwości, objętych zadaniem we wniosku pytaniem jest m.in. kwestia możliwości skorzystania ze zwolnienia podatkowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w związku z planowanym wydatkowaniem przychodu uzyskanego z zamierzonego w najbliższym czasie częściowego zbycia udziałów w mieszkaniu na spłatę kredytu hipotecznego, zaciągniętego w 2021 roku na tę nieruchomość.

Z treści art. 21 ust. 25 pkt 2 ww. ustawy, jasno wynika, że kredyt, na którego spłatę zostanie przeznaczony przychód z odpłatnego zbycia nieruchomości musi być kredytem zaciągniętym na udokumentowane własne cele mieszkaniowe, które zostały wymienione w art. 21 ust. 25 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Celem ustawodawcy było bowiem premiowanie zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych przez podatnika. Spłacony kredyt (pożyczka) nie ma być jakimkolwiek kredytem (pożyczką), lecz musi spełniać ściśle określone ustawą wymagania. Zauważyć należy, że z art. 21 ust. 25 pkt 2 ww. ustawy wyraźnie wynika, że wydatkiem poniesionym na cel mieszkaniowy może być spłata kredytu (pożyczki) oraz odsetek od kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia na cel określony w pkt 1. Środki przeznaczone na ww. cele mieszkaniowe czyli na spłatę kredytu oraz odsetek od tego kredytu – muszą pochodzić ze sprzedaży nieruchomości (udziału w nieruchomości) lub praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c). Istotne jest również, aby spłacany kredyt zaciągnięty był przed dniem uzyskania przychodu ze sprzedaży, a także aby kredyt ten zaciągnięty był przez osobę, która uzyskuje przychód ze sprzedaży. Ponadto, jak wynika z art. 21 ust. 30a ww. ustawy, kredyt ten może dotyczyć nieruchomości, która jest zbywana.

W niniejszej sprawie, jak wskazał Pan we wniosku i jego uzupełnieniu w kwestii kredytu zaciągniętego w 2021 roku: *Wnioskodawca planuje w najbliższym czasie sprzedać część udziałów w mieszkaniu swojej partnerce (między stronami nie ma zawartego związku małżeńskiego), a pieniądze ze sprzedaży tych udziałów przeznaczyć na spłatę pozostającej części kredytu hipotecznego.* Dodatkowo w uzupełnieniu wniosku poinformował Pan, że środki uzyskane przez Pana z planowanej sprzedaży części udziałów w mieszkaniu oraz wydatkowanie ww. środków nastąpi w ciągu trzech lat licząc od końca roku podatkowego, w którym nastąpi planowane odpłatne częściowe zbycie udziałów.

Zatem, zostaną spełnione przez Pana warunki określone w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, dające prawo do skorzystania z ulgi, o której mowa w tym przepisie w sytuacji wydatkowania środków z planowanej przez Pana sprzedaży części udziałów w nieruchomości na spłatę zaciągniętego kredytu hipotecznego na tę nieruchomość, o którym mowa we wniosku.

Mając na uwadze powołane wyżej przepisy prawa oraz przedstawione zdarzenie przyszłe stwierdzamy, że planowane odpłatne zbycie przez Pana części udziałów w lokalu mieszkalnym, będzie stanowiło dla Pana źródło przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podlegające opodatkowaniu na podstawie art. 30e tej ustawy. Jednakże, wskazujemy, że wydatkowanie przychodu uzyskanego przez Pana ze sprzedaży części udziałów w tej nieruchomości – nie później niż w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpi odpłatne częściowe zbycie udziałów – na spłatę kredytu, zaciągniętego w 2021 r. na zakup tej nieruchomości, o którym mowa we wniosku, wypełni dyspozycję art. 21 ust. 1 pkt 131 w zw. z art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a i art. 21 ust. 30a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i będzie uprawniało Pana do zastosowania przedmiotowego zwolnienia.

Ponadto powziął Pan wątpliwość co do dokumentów (aktu notarialnego oraz dokumentu z banku) potwierdzających poniesienie wydatków na własne cele mieszkaniowe.

Odnosząc się do kwestii dokumentowania wydatków na własne cele mieszkaniowe stwierdzamy, że w przypadku korzystania z ulg i zwolnień podatkowych wynikających z ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, obowiązek udowodnienia, że określony wydatek został poniesiony przez podatnika przy spełnieniu wszystkich warunków wynikających z przepisów podatkowych spoczywa na podatniku, który wywodzi z tego określone skutki prawne.

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nie przewiduje ściśle określonego sposobu dokumentowania wydatku poniesionego na cele określone w art. 21 ust. 25 ww. ustawy.

W art. 180 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 ze zm.) ustanowiono, że:

Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

Niemniej w świetle ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w przypadku skorzystania ze zwolnienia podatnik winien liczyć się z koniecznością wykazania faktu wydatkowania środków ze sprzedaży lokalu mieszkalnego na cele mieszkaniowe – spłatę kredytu hipotecznego zaciągniętego na tę nieruchomość mieszkalną. Organ podatkowy dla celów podatkowych weryfikując możliwość skorzystania ze zwolnienia podatkowego uprawniony jest żądać od podatnika udowodnienia poniesienia wydatków poprzez przedłożenie rzetelnych i wiarygodnych dowodów, z których w sposób niebudzący żadnych wątpliwości będzie wynikało kto, kiedy i jaki wydatek poniósł, tj. czy środki uzyskane ze sprzedaży nieruchomości faktycznie przeznaczone zostały przez podatnika na cele mieszkaniowe, czy też wydatki na cele mieszkaniowe poczynione zostały z innych źródeł, czy też przez inne osoby. Takimi dokumentami mogą być m.in. umowy, faktury VAT bądź też inne dokumenty, które ten fakt mogą potwierdzić.

Zatem – dokumentami mogą więc być również – akt notarialny oraz dokument z banku potwierdzający dokonanie całkowitej spłaty kredytu hipotecznego – o ile z dokumentów tych jednoznacznie będzie wynikać kto, w jakim terminie, jakie wydatki i w jakiej kwocie poniósł. Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie zawierają wymogu dokumentowania wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe wyłącznie fakturami VAT.

Dodatkowe informacje

Informacja o zakresie rozstrzygnięcia

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego, które Pan przedstawił i stanu prawnego, który obowiązuje w dniu wydania interpretacji.

W odniesieniu natomiast do powołanych przez Pana interpretacji stwierdzamy, że zapadły one w indywidualnych sprawach i nie są wiążące dla organu wydającego niniejszą interpretację.

Ponadto wskazujemy, że powołane w treści wniosku orzeczenia sądów administracyjnych nie mogą wpłynąć na ocenę prawidłowości niniejszej kwestii. Nie negując tych orzeczeń, jako cennego źródła w zakresie wskazywania kierunków wykładni norm prawa podatkowego, stwierdzamy, że – naszym zdaniem – tezy badanych rozstrzygnięć nie mają zastosowania w tym postępowaniu.

Pouczenie o funkcji ochronnej interpretacji

- Funkcję ochronną interpretacji indywidualnych określają przepisy art. 14k-14nb ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 ze zm.). Interpretacja będzie mogła pełnić funkcję ochronną, jeśli: Pana sytuacja będzie zgodna (tożsama) z opisem stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego i zastosuje się Pan do interpretacji.
- Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej:
 - Przepisów art. 14k-14n Ordynacji podatkowej nie stosuje się, jeśli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej jest elementem czynności, które są przedmiotem decyzji wydanej:
 - 1) z zastosowaniem art. 119a;
 - 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
 - 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Zgodnie z art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej:

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Pouczenie o prawie do wniesienia skargi na interpretację

Ma Pan prawo do zaskarżenia tej interpretacji indywidualnej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Zasady zaskarżania interpretacji indywidualnych reguluje ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2022 r. poz. 329; dalej jako „PPSA”).

Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Dyrektora KIS (art. 54 § 1 PPSA). Skargę należy wnieść w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji indywidualnej (art. 53 § 1 PPSA):

- w formie papierowej, w dwóch egzemplarzach (oryginał i odpis) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała (art. 47 § 1 PPSA), albo
- w formie dokumentu elektronicznego, w jednym egzemplarzu (bez odpisu), na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 47 § 3 i art. 54 § 1a PPSA).

Skarga na interpretację indywidualną może opierać się wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a PPSA).

Podstawa prawna dla wydania interpretacji

Podstawą prawną dla wydania tej interpretacji jest art. 13 § 2a oraz art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 ze zm.).